

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. XX.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

mediocriter Græci idiomatis peritis manifestum est, ut ita nullus immutationi aut commotioni locus relinquatur. Nec est, quod hic in suam partem producat D. Animadvertentis Uxor illud Apostoli Hebr. XII. 26. seqq. *Nunc denunciavit dicens: concutiam adhuc semel non terram solum sed etiam cælum.* Hanc enim promissionem ipse de temporibus N. T. explicat, & jam impleri asserit: Opponi enim hic tempora annunciati Evangelii temporis promulgatæ legis patet ex v. 25. Cum itaq; tempus promulgatæ legis sit illud quo terra commota est juxta v. 26. erit tempus relative huic oppositum, quo adhuc semel commovendi sunt cæli & terra, nullum aliud quam illud quo annunciatum est a Christo ipsum Evangelium, h. e. tempus N. T. in quo etiam cælos esse commotos historia Nativitatis Christi, & baptismi ejusdem, nec non illa tonitru similis cæli commotio *Job. XII. 28. 29.* descripta luculenter ostendunt, terram autem commotam esse in morte Christi, non minus notum est. Quæ autem v. 27. dicuntur, non agunt de immutatione & perfectione hujus universi, sed cultum Leviticum concernunt & legem ceremonialem, quæ expositio est B. D. Horneji.

XX. Sed cum ab hac Expositione multi ex Orthodoxis, & inter eos quoque D. Schmidius in comment. in h. l. abeant, illa forte urgeri adeo non poterit. Interim nihilominus etiam si cum laudato D. Schmidio concedatur, verba hæc Apostoli ad secundum Christi adventum pertinere (ut sensus verborum Haggai ex cujus *cap. 2. v. 7.* hæc allegat Apostolus sit hujusmodi: Sic dixit Dominus Messias, qui venturus est olim in carne: Ad huc unâ vice, & parum illud est seu non procul est, præstabo & implebo opus magnum illud Messianum, quod terminaturus sum in commotione

tione & transmutatione cœli & terræ & maris & aridi, & in isto opere commovebo omnes gentes &c.) etiam si hoc, inquam concedatur (potius enim, quas- cunque etiam missas fecerim meas ratiunculas, in alte- ram partem aliàs me tracturas, quarum non minima est, quod Propheta dicat non procul est, ceu B. Luthe- rus & D. Schmidius explicant, atque ita commotionem cœli & terræ in adventu Christi futuram prope esse as- ferat; quantum autem à reditu Judæorum e Babyloni- cã captivitate adhuc distat secundus Christi adventus! Hoc tamen, & si quid aliud rationis hic subsit pro B. Horneji sententia, potius plane, inquam, nihili æstima- verim, quam tanti Viri, expositiones ausurus fuerim rejicere, aut iisdem me opponere) parum tamen ex illâ quoque explicatione præsidii habitura est Dni. A- nimadvertentis Uxor. Commotio enim & transmu- tatio in cœlo & terrâ tum idem debent esse, quod apud D. Petrum sunt Conflagratio, Dissolutio & Interitus, τὸ παρέρχεσθαι). Jam quæro, utrum posteriores hi ter- mini per illos priores, an illi per hos sint explicandi? Sane termini in Epistola D. Petri nunquam eam ad- mittent significationem, ut coincident cum commotio- ne & transmutatione, adeoque necesse erit, ut illa po- tius per conflagrationem, dissolutionem, & interitum, exponantur, neque enim hæc sine ingenti commotio- tione cœli & terræ in adventu Christi in actum deduci poterunt. Et quidem transmutatio ipsa in Epist. ad Hebr. dicitur μεταθεσις τῶν σαλευμένων ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα ut manifesto appareat, talem hic intelligi transmutationem quæ cum totali destructio- ne coincidat, si enim cœlum & terra ita saltem diceren- tur transmutandâ, ut essentia utriusque salva maneat, aut neutrum plane deleatur tum manerent ipsa τὰ σι-

ἀλόγητα, sc. quæ per commotionem fuerunt immutata. At jam Apostolus dicit, id quod mansurum est, esse *μὴ σαλευθήσεται*, aliud itaque erit quod post transmutationem cœli & terræ manebit, quam ipsum hoc cœlum & terra, unde utriusque horum transmutatio cum totali destructione coincidet. Quam consequentiam etiam agnoscit & urget nunquam satis laudandus D. Schmiddius in Comment. ad h. l. unde hanc *μετάθεσιν* appellat transmutationem in non-ens, seu ut res non amplius quicquam maneat.

§. XXI. Ut autem evincat D. Animadvertentis Uxor, in adventu Christi cœlum non plane interiturum, adducit etiam in verbis ante allatis illud Matth. xxiv. 29. ubi dicitur circa adventum Christi solem & lunam suum splendorem esse amissura, & stellas cœlo delapsuras viresque cœlorum se esse commoturas. Non jam illi opponam, quod, juxta magni nominis Exegetas haud paucos, omnia hæc in sensu mystico sint accipienda, forte enim & hic Chiliastræ reposituri essent, eos omnes sibi æquè suspectos esse ac ipsum Dominum Præceptorem, veluti de multis Ecclesiarum nostrarum optime meritis Doctoribus jam pronuntiavit D. Animadvertens §. 14. Novi, loquitur ibi ad summè Venerabilem Dominum Præceptorem, *quosdam illam ipsam distinctionem (librorum N. T. in Protocanonicos & Deuterocanonicos) u-surpasse, sed ad eos appellare non poteris cum æquè mihi suspecti sint ac tu ipse*, inter quos tamen præter D. Lutherum quoscunque fere, qui Systema vel compendium aliquod Theologicum conscripserunt numerare possumus, ut Bechmannum in Annotat. ad Hutterum, Dietericum in Catecheticis institutionibus, ubi libros Deuterocanonicos vocat Apocryphos, secutus B. Ha-

fen-